

εν κατακλείδι

ΠΕΡΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΑΠΠΕΛΟΦΙΛΟΣΟΦΙΕΣ ΜΕ... ΑΠΟΨΗ

γράφει ο Σάββας Λιμνατίτης • savvas_67@yahoo.com

Άλλαξε ο Μανωλιός ή απλά φόρεσε τα ρούχα του αθλιώς;

Σερφάροντας προχθές το διαδίκτυο, και αφού πρώτα – εννοείται- «εξοκόνισα» όλες τους αθλητικούς ιστοτόπους, είπα να ρίξω μια ματιά στις πολιτικές εφημερίδες της Ελλάδας αλλά και τις Κύπρου. Ως είθισται ξεκίνησα τις αναζητήσεις μου από την ιστοσελίδα του Φιλελευθέρου, την μοναδική Κυπριακή εφημερίδα που κατά την ταπεινή μου άποψη, αξίζει να βάλει κανείς το χέρι στην τσέπη και να αγοράσει το φύλλο της. Η συγκεκριμένη αναζήτηση δεν έμελε να διαρκέσει και πολύ, αφού η πρώτη είδηση που φιλοξενούσε ο συγκεκριμένος ιστοτόπος, απορρόφησε με την μια το ενδιαφέρον μου.

Αρχής γενομένης από τον τίτλο του εν λόγω άρθρου – «Ρήξη σχέσεων με Τουρκία προτείνει πρώην αξιωματούχος των ΗΠΑ»- το δημοσίευμα αναγγέλλει την πρόθεση των παντιούναμων αμερικάνων να αλλάξουν πλευρά όσον αφορά τις σχέσεις της χώρας με τους Τούρκους «αδελφούς» μας, και να ταχθούν υπέρ των μονίμως αλλοπρόσαλλων ελλήνων αλλά και κυπρίων. Η εισαγωγή του κειμένου είναι ιδιαίτερα κατατοπιστική: «Αλλαγή πολιτικής των ΗΠΑ έναντι της Τουρκίας λόγω αερίου εισπνέεται Αμερικανός πρώην αξιωματούχος. Στην ενημερωτική ιστοσελίδα Israel National News, άρθρο του Ελάντ Μπεναρί βασίζεται σε ανάλυση Αμερικανού πρώην αξιωματούχου Σεθ Κρόψεϊ (Seth Cropsey) και προτείνει τη ρήξη των σχέσεων των ΗΠΑ με την Τουρκία και την παράλληλη ενίσχυση της συνεργασίας της Ουάσιγκτον με την Ελλάδα, την Κύπρο και το Ισραήλ»

Στην συνέχεια το άρθρο, το οποίο στην ουσία είναι αναπαραγωγή των βασικών σημείων ενός άρθρου του Seth Cropsey στον ιστότοπο PJ Media, κρούει τον κώδωνα κινδύνου, αναφέροντας την μεγάλη αλλαγή στην εξωτερική πολιτική της Τουρκίας και «την υιοθέτηση από την Τουρκία μιας εχθρικής νεο-οθωμανικής ιδεολογίας που την καθοδηγεί στον 21ο αιώνα της «Αραβικής Άνοιξης». Προς τι λοιπόν αυτή η απότομη στροφή 180 μοιρών από την πλευρά των Αμερικανών; Και από πότε έγιναν οι έλληνες τα καλά παιδιά της παρέας; Την απάντηση – η οποία σε καμία περίπτωση δεν εκπλήττει- την δίνει το ίδιο το άρθρο: «Της επαναχάραξης του χάρτη των υδρογονανθράκων της περιοχής, με την ανακάλυψη σημαντικών κοιτασμάτων υδρογονανθράκων στην κυπριακή και την ισραηλινή ΑΟΖ». Ωραία λοιπόν. Περιμένετε όμως γιατί αυτή η ακράτη επίδειξη φιλοφρονήσεων έχει και συνέχεια: «Εν μέσω αυτής της πολιτικής αλλαγής» συνεχίζει το δημοσίευμα, «η Ελλάδα και η Κύπρος –σε συντονισμό με το Ισραήλ- παρέμειναν τα κύρια κράτη της περιοχής που είναι φιλικά προς τη Δύση». Προσοχή στην ζάχαρη παιδιά, ο κίνδυνος του διαβήτη ελλοχεύει!

Βέβαια το ερώτημα παραμένει: γιατί με παραξένεψε τόσο το συγκεκριμένο δημοσίευμα και πιο ακριβώς σημείο αδυνάτω να εμπεδώσω. Τα πράγματα είναι απλά: την δόξα πολλοί εμίσησαν, το χρήμα όμως ουδείς! Και στην προκειμένη περίπτωση, τώρα που οι Αμερικανοί μυρίστηκαν πετρέλαιο και γκαζί στην περιοχή, καλό θα ήταν να συνηθίσουμε στις συνεχείς προσκλήσεις σε χλιδατά πάρτι όπου η σαμπάνια ρέει άφθονη σαν καταρράκτης και το χαβιάρι –έχοντας τρέψει την ταρταμοσαλάτα σε άτακτη φυγή –προσφέρεται σε τεράστιες, ασπένιες πατέλες που κουβαλούν δίμετρες «γκαζέλες».

Ούδεν πρόβλημα βέβαια με αυτό. Και ποιος ξέρει; Αν εκμεταλευτούμε και τις υπέρ μας συνθήκες, ίσως καταφέρουμε να πιέσουμε τους νέους φίλους μας προκειμένου να βρεθεί – επιτέλους!- μια λύση στο Κυπριακό. Εκείνο που αδυνάτω να εμπεδώσω είναι αυτή η βεβαιότητα των Αμερικανών ότι η δημοτικότητα τους παραμένει υψηλή ανάμεσα σε έλληνες και κύπριους πολίτες. Γιατί άλλο οι συχνές πυκνές εξαγγελίες των εκάστοτε διοικούντων μας για απόλυτη αφοσίωση στην ασπέρεσσα, και άλλο η άποψη που έχει για την μητέρα Αμερική και την ιμπεριαλιστική της πολιτική η πλειοψηφία του απλού κόσμου.

Εκτός βέβαια και αν οι Αμερικανοί έχουν την ψευδαίσθηση ότι επειδή κάποιοι δηλώνουν φανατικοί των ταινιών του Κλίντ Τζουοντ (οι παλιότεροι) ή του Μπρους Γουίλις (οι νεότεροι), ή κάποιες κοπελιές αντί Άννας Βίσιπ ακούν φανατικά Μαντόνα, αυτό αυτόματα ισούται με αγάπη προς τις ίδιες της ΗΠΑ. Στην περίπτωση αυτή η επιστήμη σπκώνει τα χέρια ψηλά και ο ίδιος ο Φρόνιτ θα τραβούσε τα μαλλιά του προσπαθώντας να εξηγήσει την υπέρμετρη αυτή αισιοδοξία των Αμερικανών.

Δεν θα ήταν υπερβολή αν έλεγε πως στα τέσσερα σχεδόν χρόνια που έζησα στην Κύπρο, δεν θυμάμαι να έχω ακούσει έστω και μια καλή κουβέντα για τους Αμερικανούς. Αντίθετα,

ακόμη και οι ψηφοφόροι του ΔΗΣΥ (αν θέλετε οι καθιερωμένοι φιλοαμερικανοί κύπριοι) δεν χάνουν την παραμικρή ευκαιρία να στολίσουν τους Αμερικανούς με λογής λογής κοσμικά επίθετα, του τύπου εκείνου που η λογοκρισία απαγορεύει ρητά την δημοσίευσή τους. Όσον αφορά την τουρκική εισβολή; Άπαντες θεωρούν πως πίσω από την τουρκική εισβολή αλλά και συνεχιζόμενη θρασύτητα και αδιαλλαξία κρύβονται οι παραινέσεις και τα συμφέροντα των υπερατλαντικών άσπονδων μας φίλων. Και άντε τώρα να πείσεις τον μαρτυρικό κυπριακό λαό πως όντως αμερικανοί και σία έχουν δει το φως το αληθινό και είναι διατεθειμένοι να κάνουν ότι περνά από το χέρι τους προκειμένου να επανορθώσουν για τις πράξεις τους. Πολύ φοβάμαι πως εκτός και αν ο ίδιος ο Ομπάμα έρθει και ζητήσει γονυπετιώς συγγνώμη, τα γιαούρτια θα πέσουν σύννεφο!

χαμπής ο βιλάνος

Το λοιπόν κοπέλια τζαι κορούες της Αφοτράλιας, φακκάτε πάνω κάτω άμα θέλετε, εγώ πάντως την αμαρτία μου εν να την εξομολογηθώ: εν κωνεύω με τίποτε τον Νίκο Αναστασιάδη. Ρε, ζωγραφιστό να μου τον κάμμετε, γνώμην εν αλλάσωω (εκτός τζαί αν με βάλει υπεύθυνο ούλων των καμπαρέ της Κύπρου τζαί δώκει μου το τσανς να περάσω που οντοσιόν- για να μεν ξηάνουμε τζαί τα καλαμαρίστικα μας- ούλλες τις δίμημερες Ρωσίδες «καλλιτέχνιδες» που έρχονται στην Κύπρο για μάν κόρτα ψουμί).

Τζαί πριν προκάμει να πεταχτεί καμμά φωνούα τζαί κατηγορήσει με ότι κάμνω προπαγάνδα εναντίον του ΔΗΣΥ τζαί υπέρ του ΑΚΕΛ τζαί του ΔΗΚΟ, να σας εξηγήσω δικό λουούθκια πέρκει μου τζαί αννοιξουν λλίον τα μμάθκια σας: πρώτον το ΑΚΕΛ παίζει να ένει το πιο καπιταλιστικό «κουμουνιστικό» κόμμα του πλανήτη μας, ενώ το ΔΗΚΟ εν χαμένο στο διάστημα για κάτι χρονονόθκια, τζαί πιο συγκεκριμένα που τον τζαιρό του μακαρίτη του Σπύρου του Κυπριανού. Δεύτερον, όι μόνον εν με ενδιαφέρει η πολιτική τζαί έσοει που τον τζαιρό του άτσιουτσου να δόκο την ψήφο μου σε κανέναν που τούτους τους αθκιασερούς που το παίζουν τζαί πατριδοπαπές μας, αλλά ούτε τζαί σκαμπάζω τζαί πολλά πράμματα για τα παιχνίθκια που παίζουν τούτοι ούλοι πας την ράσιση μας.

Ήντα που έχω το λοιπόν με τον πρόεδρο μας; Βάλτε τον ννου σας – όσον έσοει τελοσιάντων ο καθένας- να δουλέψει τζαί λλίον. Όσοι ασχολούνται με τον φούρπο ξέρουν ότι ο Αναστασιάδης ένει φανατικός οπαδός των κκιλλίντζιτων της Λεμεσού, των ρουβάων, των gay, των Απολλωνίστων. Τζαί επειδή εγώ ως γνωστόν είμαι βέρος οπαδός της ΑΕΛάρας, τον Αναστασιάδη θωρώ τον ως μεγάλον οχτράν μου.

Πρέπει όμως να παραδεχτώ ότι σήμεραν έφκαλα του το καπέλλον, για το νέο φιρμάνι που έπεσε σε ούλους τους πρωσοπάρχες των κρατικών οργανισμών της Κύπρου (δικαβάστε παραπάνω στις σελίδες με τα Κυπριακά μαντάνα)

με διαπαγή να δικώξουν όσους υπαλλήλους του δημοσίου έχουν ψηλές θέσεις μέσα στα κόμματα. Μπράβο ρε Νικολή, επαπαδέατκα σε ρε κουμπάρε! Όι εν να περιμένει το κοπέλλι να έρτει η Αντζελίνα – όι η Τζολί, αλλά η άλλη γυναικάρα, η Μέρκελ- να του βάλει τον σοσιέπτο στην κεκέλλε τζαί να τον αναγκάσει να αντακώσει τις απολύσεις στις κυβερνητικές υπηρεσίες! Όι ολλά, να τους δικώξουμε ούλλους τζαί έτσι τζαί τους Γερμανούς να ικανοποιήσουμε (αλήθκια, εν ένει τούτοι που εκάσασπν τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, όσα είμαι εγώ που εφάλλα-ρα τζαί εν νξέρω ήντα που λαλώ;), τζαί πνευμαν ότι είμαστε εμείς οι άγιοι τζαί γρουσοί να πουλήσουμε στον κόσμο.

Μιαν ερώτηση μόνη Νίκο μου. Άτε τζαί έθκιαξες τους τούτους ούλους τους κουρούπετους, τζαί κομματόσοιήλους. Μπράβο σου τζαί πάλε. Εσοέφτικες ήντα που εν να γίνει σε τούτες ούλες τις υπηρεσίες; Να σου πω εγώ ο αμπάλατος τζαί αμόρφωτος; ψυκαχίν εν θα μείνει μες τα γραφεία τζαί εν να κρυσώσουν τζαί οι καρέκλες που τούσον τζαιρόν ήντων συνηθισμένες στους κώ... (άτε να με τον πω τζαί μπερτέψω πάλε!). Εν τζαί πιστεύω να είσαι με την ιδέα πως είμασταν ούλλοι πελλορόκολλοι τζαί εν να μας περιπέξες. Όι, αν τολμάς δικώξε τζαί ούλλους τους κυβερνητικούς υπαλλήλους που εκάσαν πας στην καρεκλούν τους με τα μέσον που το κόμμα τους. Αν τολμάς, κάμε το τζαί τούτο να δούμε πόσοι υπάλληλοι εν να σου μείνουν τελικά, αλλά τζαί πόσους ψήφους εν να πιπάσεις εσου τζαί το κόμμα σου στις άλλες εκλογές.

Δαμέ σε θέλω, τοιάκκο μου. Γιατί για να πούμε τζαί του στραού το δίκαιον, άτε να έσοιπ τρεις τέσοερες νοματάιους σε κάθε κυβερνητική υπηρεσία που ήβραν την δουλειά τους με την αξία τους τζαί όι με το μέσον που έσοει ο τζήρης, ο θκειος ή ο τατάς τους με υπουργό η βουλευτή! Εν τζαί εκτές που εγγεννηθήκαμεν, Νικολή μου!

